

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 25 червня 1983 року

№ 74 (3269).

Ціна 2 коп.

Сьогодні — Всесоюзний комсомольський суботник, присвячений 80-річчю Другого з'їзду РСДРП і Дню радянської молоді.

КОМСОМОЛЬЦІ! ОЗНАМЕНУЄМО СВЯТО ПРАЦІ ВИСОКОЮ ПРОДУКТИВНІСТЮ НА КОЖНОМУ РОБОЧОМУ МІСЦІ!

ПОРУЧ

З

НАСТАВНИКАМИ

Суботник, присвячений 80-річчю Другого з'їзду РСДРП та Дню радянської молоді, гайворонські залізничники почали антивагним мітингом. Вони гнівно засудили мілітаристські приготування реакційних кіл США, гаряче підтримали миролюбну політику нашої Вітчизни, схвалили рішення червеного (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС та восьмої сесії Верховної Ради СРСР десятого скликання.

На комсомольський суботник разом зі своїми наставниками вийшло 240 спільних підвідділку залізничників. Більшість їх працює на своїх робочих місцях. Так, машиністи та помічники машиністів Володимир Пилипишин, Володимир Крижанівський, Іван Сметанський та інші проводять поїзди з народногосподарськими вантажами на заощадженому дизельному пальному. Найбільше його (майже дві тонни) на особистому рахунку економії Володимира Пилипишина.

Комсомольці та молодь вагонного депо за традицією відвантажують у цей день металевий брухт. Вони зобов'язалися відправити його на металургійний завод не менше двох платформ.

Особливо велика трудова напруга сьогодні у молодих трудівників дистанції сигналізації і зв'язу та будівельно-монтажного поїзда № 634. Завдання їхнє — прискорити роботи по реконструкції станції Хашувате. Це пусковий об'єкт 1983 року.

До Радянського фонду миру залізничники перерахують 600 карбованців.

П. ГРИЩУК,
секретар вузлового комітету комсомолу.
м. Гайворон.

Комсомольська організація нашого колгоспу велика — 127 чоловік. Чимало юнаків і дічат працює у тваринництві. Найкращою дояркою господарства спільчани вважають Любов Кожем'яко. Доглядаючи п'ятнадцять корів, у першому кварталі нинішнього року вона надоїла по 763 кілограми молока від кожної. За неповний другий квартал цей показник зріс до 780 кілограмів. Недавно комітет комсомолу направив Любу на ще відповідальнішу роботу — у родильне відділення молочнотоварної ферми. Комсомолка зобов'язалася вивести його на передові позиції в колгоспі.

Л. Кожем'яко бере активну участь у громадському житті. Вона — член райкому комсомолу та комітету комсомолу колгоспу, агітатор.

ІНІЦІАТИВА ДОЯРКИ

Передова трудівниця однією з перших підтримала ініціативу передових молодіжних колективів країни — провести 25 червня Всесоюзний комсомольський суботник, присвячений 80-річчю Другого з'їзду РСДРП та Дню радянської молоді. Люба, як і її подружки, зобов'язалася добитися у цей день найвищої продуктивності молочного стада з початку літньо-травня утримання.

С. ТКАЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу колгоспу імені Шевченка.
Новоміргородський район.

НА ДОПОМОГУ ХЛІБОРОБАМ

Понад 300 молодих заводчан працюють сьогодні на заощаджених сировині та матеріалах. Учасники Всесоюзного комсомольського суботника виконують робіт на 400 тисяч карбованців.

На заводі пабирає розмаху соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними бригадами за досягнення найвищої продуктивності праці. У числі лідерів — бригада з металургійної дільниці цеху № 8 (бригадир В. Гнєпенко, групкомсорт С. Коляда). На її трудовому каселарі — 1984 рік.

Значну допомогу надає молоді підприємства тру-

дівникам підшефних колгоспів. Нині механізаторами працюють двадцять заводчан, половина їх — комсомольці. Для електрообмотувальника Сергія Язана цьогорічні жнива — уже другі в його житті.

На суботнику він працює поруч із механізаторами колгоспу імені Жданова.

Не менше 25 гектарів просапних культур зобов'язався обробити сьогодні спеціальний комсомольський загін, який вирушив на допомогу хліборобам.

І. КОСЕНКО,
секретар комітету комсомолу заводу чистих металів.
м. Світловодськ.

ДРУЖНО, ОРГАНІЗОВАНО

почали збирання врожаю механізатори радгоспу імені Димитрова Устинівського району

Сонячні промені золотили поверхню новенької «Ниви». Неквапливо, але впевнено рухалася вона ланом ячменю. За штурвалом комбайна — молодий механізатор.

— Олег Мудрак, — говорить директор радгоспу імені Димитрова М. К. Натягайло.

Закінчивши Новгородківське СПТУ, Олег став комбайнером. Попрацював у полі одне літо, а там — армія. Через два роки повернувся, посвід-

чення на водіння трактора Т-150 одержав. Та потім знову потягло до комбайна. І ось за підсумками минулорічних жнив переможцем соціалістичного змагання серед жнивників радгоспу став, хоч і наймолодший у колективі механізатор.

А сьогодні Олег косить ячмінь. Добре працює. Відвозить зерно батько Олега Іван Мефодійович. Двадцять треті жнива зустрічає він цього року. Свого часу теж кілька років за кермом сидів. Дос-

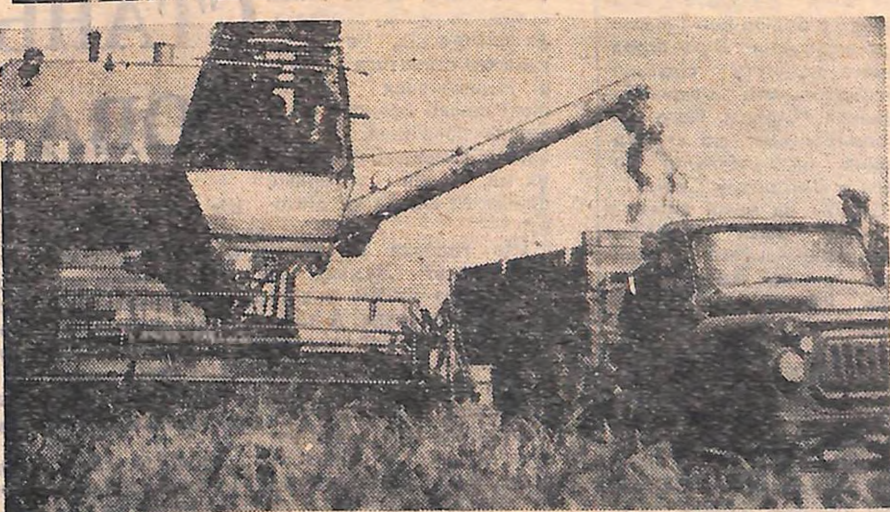
від передає синові, його помічникові комсомольцю Василю Дмитренку. Василь теж щойно повернувся з армії. Втім, за кермом почував себе впевнено. Це відразу стало помітно, коли Василь підняв Олега. Ми поговорили з передовим комбайнером, кандидатом у члени КПРС, членом комітету комсомолу радгоспу Олегом Мудраком.

— Щоб запобігти втратам зерна, переобладнав комбайн, — говорить Олег. — Задоволений своїм новим помічником. Вправний хлопець Василь Дмитренко. Що головне для хлібороба, питаєш? Вважаю, що розумне поєднання досвіду, майстерності із завзяттям. Наше з Василем прагнення — вибороти першість у радгоспі.

Три збирально-транспортні загони вийшли того дня у поле. Не скрізь можна було працювати на повну потужність — хліба ще вологі. Але перша спроба підтвердила — механізатори сповнені рішучості швидко і без втрат зібрати врожай третього року одинадцяті п'ятиріччя. І серед тих, хто найбільше відзначився, були молоді комбайнери, «наша зміна», як кажуть ветерани радгоспу, — Олег Мудрак і Василь Дмитренко (на фото вгорі — зліва направо).

А. БЕЗТАКА,
кор. «Молодого комуніста».

Фото В. ГРИБА.

Консерви — городянам

КІЇВ. Гірничкам і металургам призначена продукція консервного заводу, збудованого під Кривим Рогом. Потужність підприємства, яке почало свій перший виробничий сезон, — 15 мільйонів банок на рік. Нове виробництво розраховане на безперервну переробку овочів і фруктів у міру їх дозрівання. До кінця п'ятиріччя навколо великих міст України намі-

чено збудувати такі заводи загальною потужністю більш як 70 мільйонів банок продукції.

Новий самоскид

МОГИЛЬОВ. Випуск автосамоскидів МОАЗ-6507 високої прохідності освоїв колектив автозаводу імені Кірова. Першу партію машин відправлено на підприємства гірничодобувної промисловості України. Самоскиди, оснащені 300-сильним мотором, двома ведучими мостами, беруть на борт двадцять тонн вантажу.

Робочий комфорт

УКМЕРГЕ (Литовська РСР). Успішно реалізується на місцевому дослідному льонозаводі програма «Робочий комфорт». Виконано важливий її пункт — ліквідовано заповненість повітря в цехах. Частиною програми стала комплексна механізація. Пасамперд вона торкнулася допоміжного виробництва. На вантажні сировини тепер діють криті транспортери, підйомники. З початку п'ятиріччя весь приріст виробництва одержано без збільшення чисельності робітників. Практично ліквідовано плінність кадрів.

(ТАРС).

ДОЛИНСЬКА. 128 гектарів гороху, 119 — ячменю і 86 гектарів озимої пшениці покладає у валки комбайнери колгоспу імені Щорса. Одночасно механізатори почали обмолот озимого ячменю. Цю роботу вже проведено на 56 гектарах.

Підбирає валки комбайном «Нива» молодий механізатор Володимир Миколаєнко, котрий норми виробітку виконує на 130—150 процентів.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН. 93 гектари гороху скосяв із початку жнив

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ

комбайнер колгоспу імені Шевченка комсомолець Євген Фоменко. Він — правоплановий соціалістичного змагання жнивників господарства. На 130—140 процентів виконує змінні завдання на збиранні гороху і молодий комуніст Петро Терещенко.

Першу холку зі збіжжям нового врожаю правління колгоспу доручило зробити кращому водієві Андрію Загородньому.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ВІНАХІДНИКА
І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

ШКОЛА ПЕТРУКА

Кілька років тому на «Червоній зірці» було створено три школи молодого раціоналізатора. І вже першого навчального року про ту, що в ливарному цеху сірого чаууну, заговорили як про кращу. А нині можна почути про неї — школу Петрука.

Переді мною підсумки роботи шкіл за 1982—1983 навчальний рік. Хороших результатів добилися молоді раціоналізатори зі школи механоскладального цеху № 1. П'ятнадцять слухачів подали дванадцять пропозицій. Еконо-

мічний ефект тільки від уже запроваджених семи з них становитиме 1,2 тисячі карбованців. Одинадцять пропозицій на рахунок слухачів школи механоскладального цеху № 3.

І все ж, якщо говорити про ефективність роботи шкіл у найширшому розумінні слова, то за ливарниками — абсолютна першість. Дванадцять слухачів подали 22 раціоналізаторські пропозиції. Десять із них уже діють на економію державних коштів. Очікуваний щорічний виграш — 3,8 тисячі карбованців.

Розповім про роботу найактивніших слухачів з ливарного цеху.

Ольга Сарапіна та Ольга Касьян — інженери-технологи. Вони подали дві спільні пропозиції. Мета однієї з цих робіт — раціональне зберігання та використання мастил на формуальній дільниці. Запровадження її сприяє підвищенню культури виробництва, зменшенню вірогідності попадання піску в мастила.

Ці ж слухачі досить оригінально розв'язали проблему захисту від пилу та піску натяжних гвинтів на транспортерах. Внаслідок подовження «життя» гвинтів можна буде заощаджувати щороку не менше 480 карбованців.

У співавторстві працюють інші слухачі — брати Феценки. Ініціатива здебільшого належить досвідченому Володимирі, слюсарю-вентиляційнику. Він подав вісім пропозицій, дві з яких — спільно із Сергієм, зварником. Свої зусилля молоді нозатори Феценки спрямовують на поліпшення умов праці робітників. Вони наполегливо удосконалюють вентиляційне господарство цеху.

Грамотним, кмітливим раціоналізатором показав себе слухач Володимир Бойко. Він, зокрема, дає відповідь на запитання як найкраще підбирати та розмішувати електродагуни на прибиральних стрічках. А Володимир Плис з метою поліпшення укладання стержнів на сушильній плиті задумав змінити її конструкцію, аналіз чого добився 320 карбованців економії.

Звичайно, один із основних критеріїв оцінки роботи школи — кількість внесених слухачами пропозицій та їх економічна ефективність. Та не менш важливою заслугою її вважаю те, що молоді раціоналізатори не тільки вчаться в ній, як правильно оформити пропозицію, і оволодівають навиками науково-технічної творчості, а й виховують у собі активну життєву позицію, нетерпимість до недоліків. Нерідко у стінніці «Комсомольського прожектора» вміщувалися «гострі сигнали» слухачів. Вони критикували, зокрема, деяких працівників, котрі «не помічали» очевидного марнування електроенергії та допоміжних

матеріалів. Критика звучала і на заняттях. Пригадую, так було і тоді, коли служба механіка зволікала із виготовленням за пропозицією Сергія Єгорова нових «стаканів» для формувальних верстатів. Нині справи поліпшено. Невозведення дозволить знизити рівень шуму при роботі верстата.

Розповідаю про школу Петрука і думаю про роль керівника, його авторитет. А керівник цей — сам ще молодий. За підсумками соціалістичного змагання йому неодноразово присвоювали звання кращого молодого раціоналізатора. Щокварталу він подає 6—7 пропозицій. Особистим прикладом спонукає слухачів до творчості.

День раціоналізатора і винахідника Петро Петрук святкує у Києві. Його запрошено на Виставку досягнень народного господарства УРСР. Там керівникові школи буде вручено диплом про присвоєння звання «Кращий молодий раціоналізатор УРСР».

О. КИРПАР,
голова ради ВТБР виробничого об'єднання по сілках «Червона зірка».

ЧВЕРТЬ П'ЯТА,
ТРУДОВА

«РОМАНТИКИ» ГАРТУЮТЬСЯ В ТРУДІ

На околиці Бережани неподалік від стау розташоване незвичайне містечко, зведене кіровоградськими заводами радіозвиробів та ремонтно-механічним Укрремтесту. В центрі його на високій щоглі майорить червоний прапор. Його було піднято на початку червня учнями середньої школи № 13 обласного центру. Табору праці й відпочинку дали назву «Романтики», а своїм девізом школярі обрали слова: «Тільки у праці велика людина!».

Очолує табір учитель Борис Охримович Журавський. У містечку відпочивають і працюють понад 80 учнів старших класів, які організували шість бригад. Вчителі влаштовують змагання між ними, проводять конкурси стіннівок, шахово-шашкові турніри, інші цікаві заходи.

За період перебування в колгоспі учні проположили 3 гектари кабачків, 30 гектарів огірків, 5 — помідорів. Нині вони проположують баштанні культури.

Рада табору вирішила, що кожний трудовий день приходить під девізом «За того хлопця». Отож кожна бригада вирішила включити до свого складу героя. Так, наприклад, бригади № 1 і № 3 заручилися двома трудовими колективістами учасниками підпільної комсомольської організації «Спартак» Любомир Рімар і піонера-героя Ваню Конозалека і виконують за них денні норми. Ось кілька рядків з «Бойового листка»: «По чотири рядки огірків прополоз сьогодні кожний член бригади. Робота йшла не дуже швидко, для нас головне — якість. А норму денну перевищували всі, але особливо відзначилися В. Бублик, В. Скурченко...»

У цікавих і змістовних бойових листках поруч із розповідями про трудові досягнення, спортивні здобутки висміюються ледарі, порушники порядку.

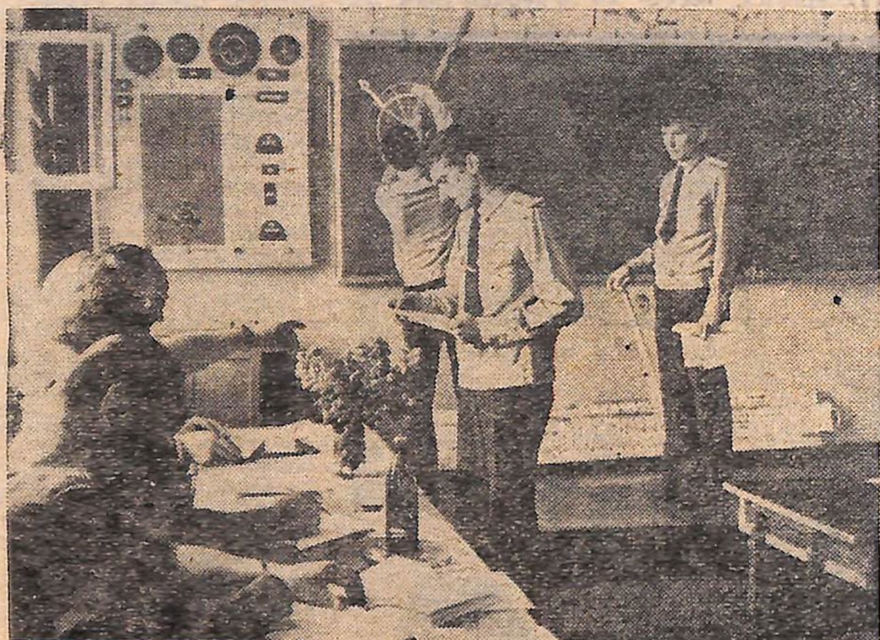
Щодо розпорядку дня, вранці о шостій тридцять лунає сигнал підйому, потім — сніданок. О восьмій учні йдуть у поле з веселою піснею. Після обіду у таборі проводяться ігри, тренування і змагання з плавання. А на спортивному майданчику проходять товариські зустрічі волейболістів з командами колгоспу, місцевої школи.

Постійний і бажаний гість табору — секретар парткому колгоспу імені Леніна Віктор Васильович Запорожець.

Найближчим часом у таборі почне працювати друга зміна. І знову за сигналом, що пролунає з гучномовців, поспішають муть на лінійку юні трудармії. Одержавши завдання, їхатимуть у поле, працюватимуть там.

Змістовно і весело проводять канікули старшокласники школи № 13.

А. ПЕЧЕНЮК,
громадський кореспондент «Молодого комунара»,
Кіровоградський район.

У курсантів Кіровоградського льотно-штурманського училища ЦА — екзамен.
Фото М. МОСКАЛЬОВА.

СЛУЖУ РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗУ

І В СТРОЮ МОЛОДЦІ

Серед танкових підрозділів, які прямують вранці в парк бойових машин, одна рота особливо виділяється карбованим кроком, підтягнутістю і бравістною. Це йдуть підлеглі гвардії старшого лейтенанта В. Леонова. Починаючи навчальний рік, танкісти зобов'язалися до його закінчення зробити свій колектив ротою відмінної стрілової влучності, високого фізичного гарту і зразкового зовнішнього вигляду.

Спочатку знайшлися скептики, які твердили, що добитися такого не під силу механікам-водіям, назидникам та іншим спеціалістам, від ранку до вечора зайнятим технікою. До того ж більшість воїнів роти — молоді солдати. Але Леонов і його вихованці думають інакше і наполегливо йдуть до наміченої мети. Сам командир роти — хороший стрілець і спортсмен. Цих якостей набув ще в роки своєї солдатської, а потім курсантської служби. Старший лейтенант старається якомога частіше бувати на гідном, сам проводить ранкову фізичну зарядку з особовим складом, очолює підрозділ на марш-кидках.

На контрольному занятті танкісти роти показали, що вірні своєму слову. Вони стали найкращими в частині по стріловій і фізичній підготовці. Недаремно кажуть: хто в строю молодече, той і в бою переможець. На недавніх навчаннях танкісти наступали в першому ешелоні, уміло розв'язували поставлені перед ними тактичні завдання, влучно вели вогонь. Сам командир роти стріляв на відмінно.

Червонопрапорний Київський
Військовий округ.

**Є. БАБІНІН,
М. САЛЬКОВ,
Кор. РАТАУ.**

ЛІТО В ШТОРМІВЦІ

Трудовий сезон вузівців області відкрив студентський загін факультету шляхових та будівельних машин і устаткування Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування «Сіріус». Його бійці приступили до спорудження автомобільної дороги в Західному Сибіру.

Слідом за ними виїхав в «Артек» загін санітарів Олександрійського медичного училища. Багато об'єднань навчальних закладів уклали договори з будівельними і господарськими організаціями, якими визначено перелік об'єктів і обсяги робіт. На карті ударних справ літа-83 піднято червоні прапорці в багатьох районах області. Особливо виділені будови, зв'язані із здійсненням Продовольчої програми — Липняцький цукровий і Кіровоградський підролізно-дріжджовий заводи, канал Дніпро — Інгулець.

Широке поле діяльності у сільськогосподарських загонів: вони виведуть жниварки і комбайни на знаменне поле, працюватимуть на тваринницьких комплексах і фермах, заготівлі кормів, збиранні і переробці овочів і фруктів.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ.

—Ще коли був палачком, мені запропонували взяти шефство над двома повненькими. Як тут відмовишся? Адже і мені старші товариші передавали свій досвід, вчили з повагою ставитися до праці. Переконався тоді, як іноді важко входити в колектив новачкові. Дуже багато залежить від того, як ми, старші товариші, прийнемо юнака чи дівчину.

Що головне в роботі наставника? Думаю, що єня виробничих потужностей, він став слюсарем цеху нестандартного обладнання, пізніше очолив дільницю підхід до новачка. А то ж і в класі. Тут і з'явилася в робітника почесне доручення — виховувати молоді кадри для підприємства. Він став наставником.

Слово Валентину Борисовичу:

Таня Яланська, і Лариса Мороз. Всіх підопічних чудово пам'ятаю, стежу за їх зростанням. Ось приклад. Багато років тому прийшла до нас Таня Киянова. Була вона неслухняною, невпевненою в своїх силах. Спочатку і слюсарю волю давала: «Не вийде в мене, не зумію я цього». Я тоді очолював дільницю класів, де виконуються досить складні операції. Як міг, заспокоював дівчину, знайомив з майбутньою роботою. Допомогаючи, звичайно, й дівчата, котрі прийшли сюди раніше.

СТАНЬ ПОРУЧ НОВАЧКА

Ще у 1971 році, як тільки на околиці Кіровограда почалося зведення заводу «Друкмаш», прийшов туди В. Б. Хитрий. Коли підприємство аступило в стадію освоєння виробничих потужностей, він став слюсарем цеху нестандартного обладнання, пізніше очолив дільницю підхід до новачка. А то ж і в класі. Тут і з'явилася в робітника почесне доручення — виховувати молоді кадри для підприємства. Він став наставником.

Слово Валентину Борисовичу:

Тепер Таня Киянова — одна з кращих слюсарів-складальників, відмінно справляється з виконанням змінних завдань, дбає про якість роботи. Ось і недавно зайшов на дільницю, де Таня працює, а вона:

— Пам'ятає, Валентине Борисовичу, ви мене вчили цей гачок закріплювати?

І сміється.

— Пам'ятаю, — кажу, — добре пам'ятаю. А самому радісно на серці, що Таня стала верховним виробництвом. Як

на мене, то наставник не повинен думати, що робітничі зміни закінчуються о 16.00. Треба і завітати до підшефного додому чи в гуртожиток, і сходити з ним у кіно чи на стадіон. Я вже не кажу про те, що на виробництві наставник не просто вчитель, він — вихователь, він навчає юнака чи дівчину на шлях, яким їм іти усе життя.

Повинен сказати, що сам, наставникам, дуже допомагає комсомольська організація (секретар Ірина Храповська). Комсомольці часто проводять цікаві диспути, багато молоді бере участь у художній самодіяльності, займається фізкультурою і спортом, тобто, молоді наповнюють своє життя розмаїттям буднів і свят, роблять його змістовнішим. Звичайно ж, від цього справи на виробництві йдуть значно краще, трудові здобутки стають вагомими.

А що стосується наставництва, то яке задоволення відчуваєш, коли бачиш, що колишній твій підшефний добре працює, активний у громадському житті. Слово честі, заради цього варто жити.

В. ХИТРИЙ,
наладчик складальничого виробництва об'єднання «Друкмаш».

«Я ГОЛОСУЮ
ЗА МИР!»

ЦЕ — ДОРОГА ЖИТТЯ

Прочитав у «Молодому комунарі» листа П. Мандригелі з нашого Онуфріївського району — і не зміг не відгукнутися. Я належу до того покоління, чия молодість минула в боях. Закінчивши за кілька років до початку Великої Вітчизняної школи, я вивчився на токаря. Працював на заводі в Дніпропетровську, там же вступив у комсомол. Коли почалася війна, я вже служив в Радянській Армії. Був зенітником. Брав участь в боях на Ленінградському, Волховському фронтах, визволяв від фашистів країни Європи. Комуністом став у діючій армії в 1942 році. Був тяжко поранений. Нагородже-

ний багатьма медалями, серед них «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда».

Я був свідком самовідданого героїзму наших людей у кровопролитній війні. Дорогою ціною дісталася нам перемога. І тому я не хочу, щоб наші діти і внуки пізнали страх війни. А саме до третьої світової може привести той згубний шлях, на який намагаються штовхнути світ різкі політики Заходу.

Під час війни я разом із своїми бойовими товаришами захищав від фашистських нальотів «Дорогу життя». І ми таки відстояли її, врятували тисячі ленінградців. Нині у всіх народів світу є одна дорога життя — це дорога до миру й співробітництва між народами, якою нас веде наша партія, уряд.

Лише мирна творча праця може принести людині щастя. Я себе вважаю людиною щасливою, бо все життя працюю. Батькізачина нагородила мене за мій скромний труд орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, медалями. Так працюю не тільки я. Бо наш народ — мирний народ-творець. Ми зробили багато, а зробимо ще більше. І ми не допустимо війни. Хай буде мир!

І. ПЛАХСІЙ,
токарь Млиніківського
відділення Онуфріїв-
ської райсельгосптехні-
ки.

ЯК ОДНА СІМ'Я

Нашу сім'ю складають три покоління: батьки, які пережили війну, ми, їхні діти, що народилися вже в мирний час, і наші діти.

Коли ми приїжджаємо вихідного дня гуртом на село до бабусі й дідуса, це завжди велика радість для всіх. Ми допомагаємо батькам по господарству, а після вечері інколи батько розказує про минуле. Він, Володимир Іванович Черезатенко, воював на багатьох фронтах, зокрема на Малий землі, нагороджений орденами й медалями. З його розповідей ми знаємо, скільки горя приносить війна.

І тоді ми думаємо: нехай народи всього світу не можуть жити дружно й щасливо? Адже тоді не буде знешчуження, не буде знедолених, не буде сиріт. Але цьому перешкоджають дії американської адміністрації й агресивні наміри НАТО. І ми хочемо, щоб серед тих мільйонів голосів, які протестують з усього світу проти гонки озброєнь, прозвучали й голоси всіх членів нашої сім'ї. «Ні!» — гонці озброєнь! Хай не буде більше війни, а як сказав великий український поет Т. Г. Шевченко, «буде син і буде мати, і будуть люди на землі».

Т. ХОМЕНКОВА.

с.мт Смоліне
Маловисізького району.

ЖИТТЯ МОЛОДІ ЗА РУБЕЖЕМ

УЛАН-БАТОР. Організація молодіжного туризму — один з важливих напрямів діяльності монгольського ревсомолу. Тепер обмін туристичними групами став невід'ємною складовою частиною дружніх зв'язків юнаків і дівчат Народної Монголії з своїми ровесниками з інших країн соціалістичної співдружності. Провідна роль у цій справі відводиться створеному кілька років тому Бюро молодіжного туризму при ЦК МРСМ.

Поїздки і зустрічі молоді братніх країн, сказав кореспондентів ТАРС голова бюро Б. ЖОЖО, є насамперед хорошою можливістю для обміну досвідом роботи.

БУЕНОС-АЙРЕС. Значно зросли й зміцніли ряди

Федератії комуністичної молоді Аргентини. Як повідомляє журнал «Алії й Лора», який тут видається, за останні 10 місяців у неї вступили 45 тис. нових членів. Загальна чисельність організації становить тепер понад 100 тис. чоловік.

ВІДЕНЬ. Більш як 3,5 тис. студентів австрійських університетів поставили свої підписи під «Лінійкою відозвою», яка закликає не допустити розміщення в Західній Європі нових американських ракет середньої дальності і тим самим зробити перший крок до створення на європейському континенті без'ядерних зон. Збірники підписів під відозвою триває по всій країні.

[ТАРС].

БІЛЯ обеліска стояли сивочолі ветерани війни в цивільному, на грудях яких ордени, нагрудні знаки, медалі. Тут і майор запаса Василь Гаврилович Ляшенко. Він визволяв від німецько-фашистських загарбників Київ, громив ворога на Далекохсхідному фронті. Пройшов тисячі кілометрів воєнних верств. Нагороджений орденами Вітчизняної війни, Червоної Зірки, Червоного Прапора, багатьма бойовими медалями. І про історію кожної з цих нагород він розповів своїм синам. А сьогодні, в день Перемоги, Ляшенко приїшов з синами до пам'ятника Невідомому солдату. Скинув з поспівної голови капелюх і поклав біля вічного вогню букетик тюльпанів. За ним — сини. Коли закінчився мітинг, Василь Гаврилович взяв за руку сина Євгена і мовив:

— Он бачиш, на лавочці сидить дідусь у поліній гімнастерці. На ній медаль — «За відвагу». Він у роки війни був смертельно поранений. Але вижив солдат. Він не думав про славу, виконуючи свій священний обов'язок. Підійшов до нього, сину, поклонися цій людині.

Євген вручив дідусеві квіти і тихо сказав:

— Спасибі вам, рідний.

Він назвав цю незнайому людину рідною. І не помилюся. Бо й ті он полководці, і його батько, і ось такі поспівні солдати, як оцей дідусь, бережуть свої гімнастерки, — всі вони одна велика рідня. Всі вони, радянські люди, стали проти ворога мільйонними лавами і захистили Вітчизну. Про це знає, це пам'ятатиме все життя молодий комуніст Євген Ляшенко. Перше слово про це сказав йому батько — комсомолец тридцятих років, теж комуніст, фронтовик.

СИН ІНЖЕНЕРА Леоніда Лопушенка Сашко недавно закінчив Кіровоградську десятирічку № 9. Який він у нього? Чи буде ним пишатися, чи скажуть про нього добре слово люди? Вчив його батько поважати старших, розповідав про людей, які прославили нашу Батьківщину. І батько хотів, щоб він був гідним цих людей.

СТАРШИЙ лейтенант запасу, керуючий відділом колгоспу імені Леніна Долинського району Григорій Дмитрович Неруш має трьох синів. Григорій, Петро і Олександр у свій час служили в прикордонних військах. Були відмінниками бойової і політичної підготовки. Старший син став офіцером. Коли в Кіровоградському будинку культури проводжали на дійсну військову службу Леопольда, що подарував

найменшого сина, батько першим при людях сказав йому напутнє слово. Він згадав свого однокласника Миколу Олександровича Сердюка — захисника Севастополя. А ще Дмитра Олексійовича Цвиньду, котрий тричі форсував річку — Дунай, Дніпро і Одер, нагороджений п'ятьма бойовими орденами. Закінчив свій виступ такими словами: «Якби й було судження в житті тільки зупинити кулю, що летить в бік Батьківщини, то і для цього варто родитися на світ».

Сашко тоді з гордістю подивився на батька: це він, його тато, підкреслив ці слова в книжці

Вітчизняній війні брало участь майже 794 жителі його села, 347 не повернулися до рідного дому. У боях за визволення Кувейтовки загинуло 1500 радянських воїнів — три з них стали Героями Радянського Союзу. Пішли чоловіки на фронт, а нині засідали жінки. Вдові тягло борони і косили жито, вдови піднімали село з руїн. Серед них була й бабуся Іванова. Марія Олексівна нагадує про це синам для того, щоб він знав, якою ціною довелось давати друге життя цій землі. Жінка впевнена, тільки той, хто цінує труд інших, зможе докласти і свої

на далекий кордон. А в полі, що він засіяв, сьогодні живуть його ровесники, старші товариші. Комсомольці бригади механізаторів не викресляли його із списку свого колективу. За нього вони працюватимуть два роки. За себе і за нього. І він захищатиме той свій лан. Бо воно, те солдатське поле, — його Вітчизна. Ось чому, прощаючи сина із земляками, хлопець сказав:

— Я повернуся сюди. Ви чекайте мене. Я зроблю тут ще не один засів. За себе і за тих, хто не дав фашисту його топтати.

І до матері:

— Спасибі, тобі моя дорога людина!

І вона бачила, що його, ще зовсім юного, шанують люди. І те її, мати, заслуга — він виріс добрим, сильним, не дріб'язковим, а в серці його полум'яніє високе почуття вірності їй, Марії Олексівні. А значить — і рідній Вітчизні...

ПЕРЕГОРТАЮЧИ сторінки своїх блокнотів, я знову вписую імена цих хлопців і їхніх батьків. І згадую свою недавню розмову з головою обласного штабу Вессоюзного походу комсомольців і молоді «Шляхами слави батьків» Героєм Радянського Союзу В. О. Верхоланцевим. Колишній боєвий льотчик зауважував: «Питаннями військово-патріотичного виховання молоді займаються в нас школи, дтсааф'єські і комсомольські організації. Багато роблять у цьому напрямі колишні фронтовики — наставники юнаків і дівчат. Але ми ще рідко порушуємо питання про патріотичне виховання в сім'ї. А почуття любові до рідного краю, до нашої Вітчизни маємо плекати в дитині ще в дошкільні роки. І в цьому найперший обов'язок — батьків».

Ветеран війни теж говорив про оту вишню, яку повинен посадити син разом з батьком. І про історію орденів, що зберігають дідусі майбутніх воїнів...

ШАНУВАВ і шанувати свою матері комсомолец Іван Погорілий. Не забуде він поле, яке зробив щедрим разом з нею. У своїй рідній хаті над широким Дніпром він усвідомив, що Вітчизна це все — і колосок жита, і та безіменна висота на березі Славутича, що відбив у ворога башкир Р. І. Рутини. Він знає, що мамин окраса хліба соловиний за вишукані тістечка в чужих краях. Бо його мати дбала про те, щоб був на її столі хліб і щоб було тихо на цій землі, де загинуло тисяч відомих і безіменних солдатів. І сьогодні вона має велику гордість — син у неї вже воїн, захисник нашої великої Батьківщини. І вона щаслива з цим незмірим почуттям, що торкнулося серця й сина-солдата.

М. ШЕВЧУК.

„ПОВІР МЕНІ, СИНУ!“

ПРО ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ В СІМ'І

На знімку: Іван ПОГОРІЛИЙ в день прощань до лав Радянської Армії.

Фото В. ГРИБА.

йому на День Радянської Армії. Подарував разом з офіцерським кашкетом і «Календарем воїна», в якому йдеться і про ленінські заповіді про зацятість Батьківщини, пильність і бойову готовність, і про подвиги героїв, і традиції Збройних Сил СРСР.

Идучи в армію, Олександр Неруш посадив біля рідної хати вишню...

У КОМСОМЛЬЦІ Я Івана Погорілого (село Куцеволівка Онуфріївського району) рано нестало батька. Виховувала його мати. Пішла жінка на живну нязу і брала з собою малого Івана. Це вона повідала йому про те, що у Вели-

силь задля загального добра.

Закінчив Іван школу, став механізатором. І коли його у військоматі запитали, як він готувався до армійської служби, він сказав: «Я вчився сіяти і збирати хліб».

І офіцер військомату не здивувався такій відповіді. Він мовив перед усіма допризовниками:

— Це правильно сказано, хлопці! Комсомолец Іван Погорілий знає свій патріотичний обов'язок — дати Батьківщині хліб. А це теж її могутність. Велика могутність.

Цього вчила і вона, його мати.

Поїхав Іван Погорілий

«ВІЗДА ЗАБОРОНЕНО!»

Під таким заголовком у «Молодому комунарі» 12

травня було надруковано матеріал, в якому піддавалися критиці адміністрація, профспілкові, фізкультурні і комсомольські активісти комбінату «Кіровоградважбуд» за незадовільну роботу по фізичному вихованню молоді.

Як повідомив редакцію голова виконкому Кіровоградської районної Ради народних депутатів В. Є. Александр-

ович, газетну публікацію було розглянуто на засіданні райспорткомітету (20 травня) та райвиконкому (1 червня). Заступникові начальника комбінату «Кіровоградважбуд» М. А. Мельниченку, керуючому трестом «Кіровоградважбуд» В. С. Бабіну, начальникові житлово-комунальної контори комбінату А. В. Крохмалюку, інструк-

торам по спорту В. М. Андрущенко та А. І. Блажко вказано на серйозні недоліки в розвитку фізичної культури і спорту в колективах будівельників. Їх зобов'язано виправити становище і до 1 серпня інформувати виконком районної Ради народних депутатів про вжиті заходи, спрямовані на поліпшення спортивно-масової роботи.

ФУТБОЛ

«Суднобудівник» — «Зірка» — 3:2

Після матчів попереднього туру в нижній частині турнірної таблиці клубів другої ліги відбулися деякі переміщення. Футболісти «Дніпра» програли «Суднобудівнику» і впритул наблизилися до наших земляків, котрі займають останній рядок. У «Зірни», яка поступилася одеським армійцям (2:0) — 10 очок, у «Дніпра» — 13. Одесити разом із киянами СКА лідирували. У них по 32 очка. На два очка менше в «Кривбасу».

Досить напружено проходив поєдинок в Миколаєві. Наші земляки настійно штурмували ворота господарів поля. І їхні дві атаки увінчалися успіхом. Але «Суднобудівник» так мобілізував сили.

СУБОТНИЙ КУР'ЄР

ЯЗЕП ОСМАНІС — відомий латиський радянський письменник. Поет, драматург, критик, перекладач. Автор трьох збірок віршів, ряду кіносценаріїв, кількох десятків історій для дітей. Читачам добре відомі як його оригінальні твори, так і переклади з російської, польської, білоруської, української мов.

Сьогодні ми подаємо два вірші Язеп Османіса у перекладах з латиської члена обласного літературного об'єднання Євгена Железнякова.

Метелик на ракеті

Іграшковий зореліт
Скоро відлітає.
Та метелик у політ
Його не пускає.
На самім вершечку сів,
Заважає літати.

Я просив його, просив:
Ну, не заважай ти!
Ой метелику, тікай!
Час мені летіти.
Ти на луках спочивай,
Де трава та квіти.

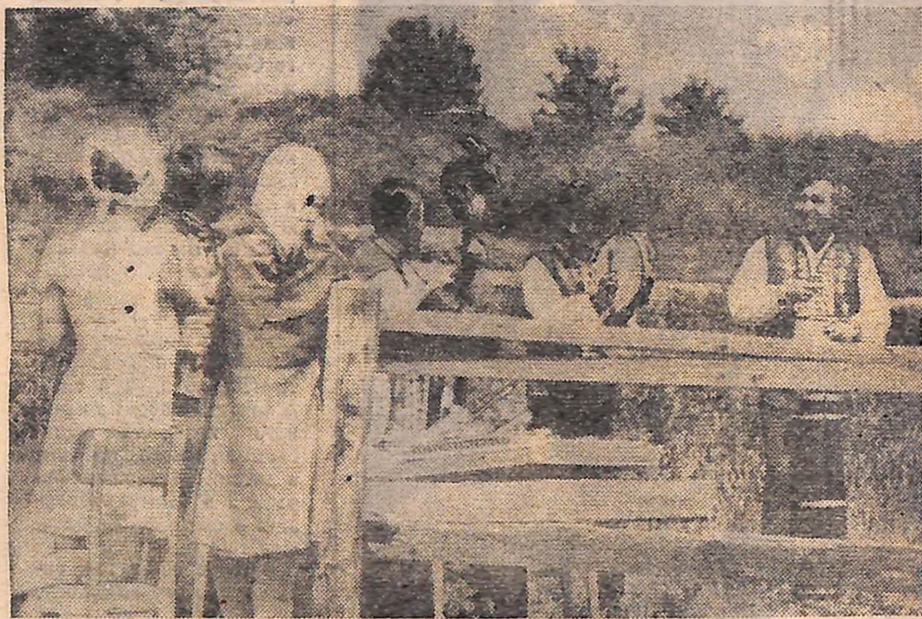
Тільки він мені на те
Крильцями тріпоче.
Бачу, в небо золоте
Полетіти хоче.
Там, де квіти польові,
Зореліт мій сяє.
Ми зосталися у траві,
Ну, а він літає...

Годинникар

Татко годинника любить свого,
Хоче до майстра віднести його:
Став поспішати годинник параз,
Він вже неточно показує час.
Айвар всміхається: «От ще біда!

Справлюсь з ремонтом я сам без труда.
З кухні прибіг із кухонним пожем,
Й став до роботи, й працює уже.
Щось копірає в годиннику він —
Чуні востаннє годинника дзвін.
Майстер нахмурився... Всміхнувся за мить:

«От і готово! Годинник... стоїть...»

ГРАЮТЬ ТРОІСТІ МУЗИКИ.

Фото Л. ТАРАСЕНКА (Світловодськ).

Конкурс «Ерудит»

Конкурс «Ерудит» перейшов свій екватор. Серед групи лідерів розгорнулася напружена боротьба. Мабуть, саме тому на запитання кросворда «Фізико-математичного» Ю. Іванова правильно відповіли одразу п'ятеро учасників змагання — П. Кігель, П. Бляшук, В. Нещипоренко, П. Онисенко, В. Кравченко. А автор кросворда минулого туру, набравши максимальну кількість очок — 104, — очолив змагання ерудитів.

Відповіді на кросворд Ю. Іванова «Фізико-математичний»:

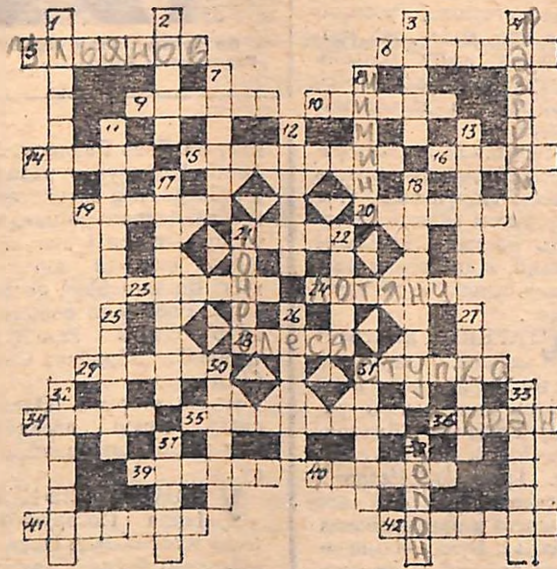
ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Генрі. 6. Ейлер. 7. Зейман. 8. Фарфор. 14. Веста. 15. Адсорбент. 16. Попов. 19. Курчатова. 22. Барометр. 23. Волопас. 24. Аналог. 25. Вектор. 30. Міканіт. 32. Прохоров. 33. Птолемей. 36. Закон. 37. Геодезія. 38. Інвар. 41. Комета. 42. Епікур. 43. Ребро. 44. Мезон.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Піраміда. 2. Нейтрино. 3. Денеб. 4. Метод. 9. Тетра. 10. Страті. 11. Протон. 12. Робота. 13. Котес. 17. Ломоносов. 18. Лантометр. 20. Полоній. 21. Матерія. 26. Ізотоп. 27. Батлер. 28. Баланс. 29. Томас. 31. Аміак. 34. Телеграф. 35. Міліметр. 39. Домен. 40. Кулон.

На сьогоднішній «турнірній таблиці» ерудитів має такий вигляд: Ю. Іванов (м. Кіровоград) — 283 очка, П. Бляшук (с.м. Вільшанка) — 277, П. Онисенко (м. Кіровоград) — 269, В. Нещипоренко (м. Знам'янка) — 257, Б. Кришкін (м. Кіровоград) — 228, П. Кігель (с. Іванівка Новоукраїнського району) — 223, Л. Лісован (с. Добрянна Вільшанського району) — 201, В. Кравченко (с. Іосипівка Вільшанського району) — 187, Г. Костюк (с.м. Вільшанка) — 159, С. Мар'янова (с. Добрянна Вільшанського району) — 126, С. Ноздрачов (м. Кіровоград) — 122.

Для шостого туру жорі схвалили кросворд «Кіномистецтво» В. Нещипоренка зі Знам'янки.

КРОСВОРД «КІНОМИСТЕЦТВО»
ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Народний артист СРСР, виконавець головної ролі у кінофільмі «Голова». 6. Радянський кіно-

оператор, лауреат Ленінської премії. 9. Автор і режисер, лауреат п'яти державних премій. 10. Досвідчений фільм кінорежисера О. Мити. 14. Заключна частина фільму. 15. Литовський актор, виконавець однієї з ролей в картині «Ніхто не хотів уліпати». 16. Один з провідних режисерів студії «Беларусьфільм». 18. Постановник стрічки «Польоти улі сні та паву». 20. Лауреат Ленінської премії, режисер кінооперет «Визволення». 21. Героїня фільму українського режисера Ю. Ілленка. 23. Героїня картини режисера В. Івченка. 24. Молдавський кінорежисер, постановник фільму «Табір іде в небо». 26. Кінострічка, створена за повістю О. І. Купріна. 29. Укра-

Сімнадцять життів врятував Сергій Карелін. 17 людей продовжують жити, працювати, вчитися, виховувати дітей, любити... 17 сімей павишан не пережили трагедії втрати близької людини, сприйняли те, що сталося, за диво везіння, за щастя...

1.—

Коли людина, рятуючи інших, гине, не називають подвигом. Сергій Карелін не загинув. І те, що він зробив у складній ситуації, назвали рішучим, благородним вчином. Але як не називати подібні дії, все одно вони — самовіддані.

У першу чергу він думав про інших. Спочатку про всіх пасажирів, потім про одну людину — шофера. Це коли вже всі, окрім нього самого, були в безпеці і в автобусі лишилося двоє — Сергій і шофер, який втрапив свідомість. Тому що все відбулося за лічені секунди — ніхто на шосе не встиг збачити, в чому справа. А хто зрозумів, що з «ПАЗи-ком» діється щось непевне, — не зміг зорієнтуватися.

Сергій зорієнтувався. На мить раніше, ніж почалася в автобусі паніка. Він і ще один хлопець — вісімнадцятирічний пасажир. Той миттю вибів вікно і вистрибнув на дорогу. І тоді закричали люди. Тому що всі побачили й зрозуміли: автобус втратив керування й кочиться до німої дороги. Далі — легка огорожа. А за нею — 80 метрів порожнечі над кам'янистим берегом.

2.—

Сергій, можна сказати, у найвигіднішому становищі виявився б, аби діяв за принципом «Рятуйся, хто як може!» Секундне діло — широкоплечому, сильному першорядникові вибити двері розхлябаного автобуса...

— Знаєте, я тоді свідомо не думав так, як потім про мене говорили — мовляв, київська рятувати людей. Просто часу на роздуми не було. Закричала дівчина, котра сиділа біля водія. Я відвернувся від вікна і побачив у дзеркалі, через яке водій звичайно за салоном спостерігає, лише вмиряючої людини. (Ні, врятували його, живий лишився. Виявилось потім, що не пасажир давньої травми голови. Лікарі чи що недогледіли, допустили за кермо?). Так-от, я київська вперед. А

підготовлене буває всім милулим життям людини. Хто він, Сергій Карелін?

Поміж 23 років. Комсомолец, корінний таллінець, одружений, допівніч дев'ять місяців. П'ять років тому Сергій Карелін закінчив Таллінський будівельно-механічний інститут. Відслужив два роки в рядах Радянської Армії. Працював механіком в «Таллінбуді», нині — слюсарем автоколони № 3 «Північтрансбуду»...

4.—

Де виток людської доброти? У дитинстві? Не кожному притаманна доброта, хоча піби всі намагаються виховати дітей добрими і не хочуть, щоб вони були злими.

МУЖНІСТЬ

ЗА ПІВМЕТРА ДО СМЕРТІ

водій затис кермо намертво — неможливо повернути. І на газ шосили тисне-ногу зсудило. Відчуваю, що колесо переднє вже на бордюрі наповзло. Перехилився, на гальмо рукою шосили натискаю. А скинути ногу шофера з педаль газу не можу. Люди кричать: «Двері відчиняй!» Знайшов кнопку — відкрив. І тут дотягся до ключа запалення. До огорожі лишилося, як мені потім сказали, півметра.

Всі вискочили. Двигун не працює, а автобус назад кочиться. Я знову нахилився вниз, гальмо намацав, намагаюся втримати. Неприятний водій на мене навалився — не повернешся.

Добре, що міліція підоспіла швидко, вони чергують на початку і в кінці мосту. Рух зупинили, з іншого боку двері відкрили — все!

...Міг би він не встигнути? Міг би не справитися. І тоді не врятував би інших і сам загинув би.

3.—

Кожне з таких миттєвих рішень в ситуаціях, пов'язаних із ризиком для життя,

РОЗПОВІДАЄ МАМА СЕРГІЯ:

— Спеціально нічого не робила, щоб виховати сина добрим.

Ні, не знаю я, як у дитях доброту виховують... Може, вона в кожній дитині буває, та паростки її не завжди помічають — от вони й гинуть.

Бабусі у нас під дев'яносто років, паралізована, лежить без руху. Я на роботі, так Сергій їсти приготує і нагодує. До мого приходу і в квартирі прибере...

Так, син мені розповів про той випадок в автобусі одразу, як повернувся з Павліш. Молодень, що хоч не розгубився, зметукував...

Любові Микитівні Кареліній і на думку не спадає, що могло бути інакше. Проти ж двері, які він міг вибити і першим вискочити з автобуса, вона навіть не згадала. Зраділа, що він живий. Що всі живі.

З. СТАРОВОЙТОВА.

с.м. Павліш
Онуфріївського району. — Таллін.

За матеріалами естонської республіканської газети «Молодежь Эстонии».

Успішний кіноактор, виконавець ряду ролей у кінофільмах «Анакс», «Аероград», «Чапая», 31. Заслужений артист УРСР. 34. Автор сценарію і постановник угорського фільму «Лабіринт». 35. Радянський кінорежисер, організатор телевізійного «Клубу кіноподорожей». 36. Творче об'єднання кіностудії «Мосфільм». 39. Кінострічка Ю. І. Дзигана, присвячена революційним подіям 1905 року. 40. Відомий оператор, один з учасників створення в СРСР кругового кінооператора. 41. Актриса, яка виконала одну з провідних ролей у кінофільмі «Світлом встановлено». 42. Театральний актор, який зіграв багато ролей у кіно.

По вертикалі. 1. Видатний шахіст, життя і творчість якого присвячено фільму «Білий сніг Росії». 2. Кінофільм І. Авербаха. 3. Заслужений діяч мистецтв УРСР, постановник фільму «Червоні дикунські». 4. Роман О. Федина, за мотивами якого поставлено фільм «Юність наших батьків». 7. Творець першої екранізації «Дворянського гнізда». 8. Кінокомедія за участю В. Кікбідзе. 11. Відомий актор, який створив образ генерала Панділова в картині «За нами Москва». 12. Героїня стрічки І. Миколайчука «Вавилон-XX». 13. Виконавиця однієї з ролей у кінофільмі «Чорні сукарі». 17. Фільм американського кінорежисера М. Лестера. 18. Популярний італійський естрадний співак і кіноактор. 21. Американська кіноактриса. 22. Кінофільм Г. Данелія. 25. Композитор, автор музики до багатьох фільмів. 26. Український радянський кінодраматург. 27. Родоначальник російської класичної музики, головний персонаж стрічки режисера Г. Алейксандрова. 30. Спільний радянсько-румунський художній фільм. 31. Визначний радянський актор, народний артист СРСР. 32. Перший стереоскопічний радянський фільм. 33. Відомий режисер-мультиплікатор, «батько» Чебурашки і Крокодила Гени. 37. Латвійський кінорежисер, визначний майстер гостросюжетного жанру. 38. Один із кращих сучасних романтичних акторів Франції.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в неділю, 26 червня.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 06633.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індено 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-86-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку. арк

Зам. № 315.

Тираж 51 500.

Газета входить у відомий, четв'єр і суботу.

Друкарня Імени Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.